

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoE/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123200722
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3123200722.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci oprávneného - otca: A. B., bytom C. XX, D. proti povinnej - matke: E. F. G., bytom H. I. XXX, t. č. bytom J. K. XX, H., o výkon rozhodnutia k maloletému dieťaťu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 31Em/6/2023-10 zo dňa 07. 03. 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trenčín zamietol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 376, § 377 Civilného mimosporového poriadku („CMP“), resp. o trovách konania rozhodol v zmysle § 52 CMP. V odôvodnení uznesenia konštatoval, že vykonávacie konanie o výchove maloletých, je relatívne samostatnou fázou civilného súdneho konania, ktorej účelom je naplniť a realizovať súdne rozhodnutie o výchove maloletých detí. Pokiaľ oprávnený žiadal, aby mu súd priznal náhradu nákladov na cestovanie z Bratislavy do Trenčína a späť aj s amortizáciou vozidla v súvislosti s nerealizáciou jeho styku s maloletým synom v označených dňoch, exekučný titul takúto povinnosť uloženú matke neobsahuje. V tomto prípade exekučným titulom je rozhodnutie Okresného súdu Trenčín č. k. 26P/113/2021-12 zo dňa 24. 09. 2021, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie a okrem iného upravený styk otca s maloletým synom v každom nepárnom týždni v roku v čase od piatka od 15,00 hod. do nedele do 18,00 hod. a v každom párnom týždni v stredu v čase od 16,00 hod. do 17,00 hod. Súd tiež konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 31P/260/2018-900 zo dňa 29. 11. 2022 okrem iného bolo rozhodnuté o zrušení uznesenia Okresného súdu Trenčín, ktoré je titulom pre výkon rozhodnutia, avšak tento rozsudok doteraz nenadobudol právoplatnosť. S konštatovaním v závere odôvodnenia, že oprávnený sa domáhal výkonu takých povinností, ktoré neboli v exekučnom titule povinnej uložené, nemal súd inú možnosť ako návrh zamietnuť.

2. Proti tomuto uzneseniu, v zákonom stanovenej lehote, sa odvolal oprávnený. Uviedol, že naďalej trvá na svojom návrhu, aby súd nariadil výkon rozhodnutia, nakoľko naďalej mu matka neumožňuje riadne sa v zmysle uvedeného uznesenia stretávať so synom. Nezvláda najmä prípravu na stretnutie, pričom z uznesenia vyplýva, že dieťa má na styk s otcom riadne pripraviť a k prevzatíu má dôjsť na pôde Centra pre deti a rodiny L.. Odvolanie zdôvodnil s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/, g/ a h/ CSP. Súd podľa neho nesprávne posúdil návrh, keď mu išlo najmä o to, aby matka syna pripravila na stretnutie a aby so synom mohol tráviť zmysluplný čas. Súd nevykonal žiadne dôkazy v konaní o výkon rozhodnutia, čerpal najmä z vyjadrenia záverečnej správy CDR, v ktorej sa potvrdilo to, čo hovorí už 7 rokov. Podľa neho cieľom matky je dosiahnuť stav, aby bol so synom čo najmenej. Uviedol, že ani v nasledujúcich termínoch 06. 01. 2023, 07. 01. 2023 nedokázala matka pripraviť syna na stretnutie a odovzdať ho, hoci cestoval dva dni po sebe a snažil sa matke pomôcť s prípravou.

Podľa neho je to najmä na rodičovi, pokiaľ tento chce, tak dieťa ho poslúchne a k stretnutiu dôjde. Ak však dieťa dlhodobo sa dostáva do konfliktu vzhľadom na postoj matky, ktorá nechce, aby syn bol viac s otcom, potom prenos emócií a nálady rodiča na dieťa je prirodzenou vecou. Pokiaľ súd zamietol návrh na výkon rozhodnutia, toto považoval za nesprávne. Čo sa týka náhrad, ktoré požadoval, aby mu boli preplatené v súvislosti s nákladmi, ktoré mal na cestovanie do M., poukázal na to, že by mohlo byť toto kompenzované náhradným termínom, kedy by sa so synom mohol stretnúť.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadrila matka maloletého dieťaťa - povinná, ktorá uviedla, že podľa nej súd uznesenie vydal správne. Snaží sa, aby všetky stretnutia prebiehali v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia, dokonca došlo aj k tomu, že sa s otcom dohodli na predĺženom víkende, keď syn bol u otca od 28. 04. až do 01. 05. 2023. Tiež sa dohodli na výmene termínu stretnutia napr. z dôvodu, keď maloletý chcel byť prítomný na rybárskych pretekoch, ale niekedy otec s takouto výmenou nesúhlasí. Tvrdenie otca, že ako matka nechce, aby sa syn s ním kontaktoval, je klamstvo a výmysel. Žiadala, aby súd odvolanie otca ako nedôvodné zamietol.

4. K podanému vyjadreniu oprávnený uviedol, že matka nemá žiadny záujem o rozšírenie jeho styku so synom A. a vytvára reálne všetko pre to, aby ho nemusela dodržiavať. Keď už nevie, na čo sa odvolať, tak si vymyslí chorobu syna tváriac sa ako „lekár - odborník“, pričom on potom ako otec musí pred lekármi vysvetľovať skutkový stav, nakoľko matka nenahlasuje reálny zdravotný stav lekárom. Tvrdenie matky, že si vymýšľa ako mu táto neumožňuje styk so synom, si môže súd overiť vyžiadaním hlásení na polícii v Trenčíne alebo Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Trenčíne. Podľa jeho vnímania matka podsúva súdu svoje názory ako fakty. Podľa neho syn má záujem sa s ním stretávať, resp. tráviť napr. polovicu letných prázdnin, s čím však matka nesúhlasí. Pokiaľ matka tvrdí, že sa o nej vyjadruje nepravdivo, resp. niektoré veci si vymýšľa, chcel, aby mu táto zodpovedala, v čom konkrétne sa zle správa, prípadne čo mal dehonestujúce o nej tvrdiť pred súdom alebo pred úradmi. V ďalšom vyjadrení matke opakovane vyčítal, že nerobí dosť pre to, aby syna pripravila na stretnutie, prípadne aby syn vedel o tom, ako jemu otcovi syn chýba. Chcel by vedieť odpovede aj na to, či je presvedčená, že syn nemá s ním ako s otcom vybudovaný vzťah a či nemá potrebu byť s ním. Následne vyslovil záver, že ak si matka môže vždy v rámci svojho „vlastného presvedčenia“ ignorovať a nedodržiavať nariadenia súdov, tak všetky odporúčania, ktoré dostal zakaždým z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trenčíne, aby pri snahe o stretávanie sa so synom kontaktoval okresný súd, sú úplne irelevantné a zbytočné. V závere zopakoval, že naďalej trvá na podanom návrhu na výkon rozhodnutia.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní v zmysle ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

6. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006). Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nepopierajú zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej.

8. V danom prípade súd prejednával návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, kde titulom bolo uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 26P/113/2021-12 zo dňa 24. 09. 2021. Ako uviedol súd prvej inštancie, okrem iného súd týmto uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletým synom v každom párnom, resp. nepárnom týždni v jednotlivých dňoch a hodinách. Matku súd zaviazal dieťa na styk s otcom riadne pripraviť s tým, že otec si dieťa prevezme na pôde Centra pre deti a rodiny L..

Pokiaľ by sa tak nestalo a neuskutoční sa termín odborného poradenstva, otec si dieťa v určenom čase prevezme v mieste jeho bydliska, kde ho aj po skončení styku matke vráti. Podľa súdu prvej inštancie rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 11. 2021 a vykonateľnosť dňa 15. 10. 2021. Následne súd prvej inštancie uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 31P/260/2018-900 zo dňa 29. 11. 2022 bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Trenčín (neodkladné opatrenie) v bode týkajúcom sa nariadeného výchovného opatrenia a nariadeného neodkladného opatrenia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletým dieťaťom. Ďalej uviedol, že tento rozsudok ešte nenadobudol právoplatnosť. V ďalšom potom súd poukázal na ust. § 376 ods. 1 CMP, resp. § 377 ods. 2 CMP. Správne ďalej uviedol, čo by súd mal skúmať pri návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia, mal by zisťovať, z akého dôvodu sa styk nerealizuje a akú mieru viny na nerealizovaní styku má rodič povinný, oprávnený, ako aj maloleté dieťa. V ďalšom odôvodnení uznesenia, ktorým zamietol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia však žiadnym spôsobom bližšie nekonkretizoval, prečo uvedený návrh nie je opodstatnený, resp. ako dospel k záveru, že tento návrh zamietol. Zaoberal sa len povinnosťou uhradiť finančné náklady na cestovanie z M. do H. súvisiace s nerealizáciou styku, ktoré tiež vo svojom návrhu oprávnený spomenul a žiadal o ich úhradu. Z návrhu, ktorý podal oprávnený, však jednoznačne vyplýva, že žiadal, aby súd nariadil výkon rozhodnutia pre nerealizáciu jeho stykov so synom, keď podľa neho znemožnila tento styk matka svojím prístupom k príprave syna na stretnutie. Konkrétne žiadal po nariadení výkonu, aby matke ako povinnej bola uložená pokuta. V odôvodnení rozhodnutia však absentujú akékoľvek odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky, prečo súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, týkajúce sa marenia styku otca so synom zamietol.

9. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. V odôvodnení sa súd rozhodujúci vo veci musí vysporiadať so všetkými skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľné rozhodnutie ide vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vyporiadava so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom.

11. Vychádzajúc z uvedených zákonných ustanovení, ako aj z toho, že súd prvej inštancie sa s návrhom na nariadenie výkonu rozhodnutia, ktorého podkladom je uznesenie upravujúce styk otca s dieťaťom, v odôvodnení svojho rozhodnutia nijakým spôsobom nevysporiadal, zaťažil tak svoje rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti. Ustanovenia § 220 ods. 2 CSP sa primerane použijú aj pri odôvodnení uznesenia. V tomto prípade súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal návrhom na nariadenie výkonu rozhodnutia, ktorým je upravený styk otca s dieťaťom, teda neskúmal, prečo nebol uskutočnený styk, tak ako ho určuje súdne rozhodnutie, ktoré malo byť podkladom pre výkon rozhodnutia, či skutočne oprávnený alebo povinný poskytl vo veci všetku súčinnosť, tak aby styk prebehol v danom termíne na základe podmienok uvedených v exekučnom titule. Súd sa zaoberal v podstate len otázkou náhrady za náklady, ktoré vznikli oprávnenému v súvislosti s vykonanými cestami do miesta bydliska dieťaťa z dôvodu, že styk vykonaný nebol, a teda podľa jeho tvrdenia náklady, ktoré mu vznikli s cestovaním, by mala hradiť matka dieťaťa. Podstatou v tomto prípade však nie sú náklady, o ktorých okrem iného súd prvej inštancie správne rozhodol, že z rozhodnutia upravujúceho styk takáto povinnosť otcovi nevyplýva, avšak vôbec sa nevysporiadal s návrhom, kde otec žiadal nariadiť výkon rozhodnutia a uložiť matke pokutu za to, že znemožňuje stretávanie sa otca s dieťaťom a nerešpektuje tak uložené povinnosti s týmto súvisiace v uznesení, ktorým bol styk upravený.

12. Z vyššie uvedených dôvodov potom uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia v súvislosti s neuskutočnením styku otca s dieťaťom, nebolo žiadnym spôsobom

odôvodnené, a preto takéto rozhodnutie je nepreskúmateľné a zmätočné. Odvolaciemu súdu tak neostalo iné, ako uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

13. Pokiaľ súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín bolo neodkladné opatrenie v časti zrušené, tento nebol právoplatný ani v čase rozhodovania súdu II. inštancie.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).